

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 11 maja 2015 r.

Poz. 1603

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 50/2015 WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz. 199),

stwierdzam nieważność

§ 20 ust. 3 pkt 2 lit. b uchwały nr VI/38/15 Rady Miejskiej Ciechocinka z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru znajdującego się pomiędzy ul. Kopernika a ul. Jana Pawła II.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 31 marca 2015 r. Rada Miejska Ciechocinka podjęła uchwałę nr VI/38/15 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru znajdującego się pomiędzy ul. Kopernika a ul. Jana Pawła II.

Uchwała ta została doręczona do organu nadzoru wraz z dokumentacją prac planistycznych w dniu 9 kwietnia 2015 r.

Wojewoda po przeprowadzeniu oceny zgodności z przepisami prawnymi przedmiotowej uchwały stwierdził, iż została ona podjęta z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2015 r., znak: WIR.II.4130.33.2015 zawiadomiono Radę Miejską Ciechocinka o wszczęciu postępowania nadzorczego, umożliwiając jej złożenie wyjaśnień.

W piśmie z dnia 29 kwietnia 2015 r., znak: GT.670.5.2015 Burmistrz Ciechocinka odniósł się do uwag wskazanych przez organ nadzoru.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz. 199), w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Wymagany zakres wskazanego wyżej przepisu precyzuje § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), zgodnie z którym zasady te powinny zawierać m.in. określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych oraz określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym.

W § 20 ust. 3 pkt 2 lit. b uchwały nr VI/38/15 z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru znajdującego się pomiędzy ul. Kopernika a ul. Jana Pawła II, dla terenu oznaczonego symbolem 3ZP/Kp Rada Miejska Ciechocinka ustaliła „zakaz obsługi z drogi publicznej zlokalizowanej poza obszarem planu”.

Zdaniem organu nadzoru w powyższym zakresie Rada Miejska przekroczyła upoważnienie do uregulowania w planie miejscowym spraw określonych w art. 15 ust. 2 pkt 10 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie bowiem z treścią art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 460), budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu [...]. Zatem tylko zarządca drogi upoważniony jest do przeprowadzenia indywidualnej oceny technicznych i infrastrukturalnych możliwości dostępu do drogi publicznej z terenu nieruchomości do niej przyległej z uwzględnieniem obowiązujących zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, a wyłączną formą prawną rozstrzygnięcia o tej kategorii sprawach jest decyzja administracyjna.

Związanie zarządcy drogi treścią planu miejscowego, co do możliwości lokalizacji zjazdów z drogi publicznej, skutkowałoby bezprzedmiotowością regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i oznaczałoby przesunięcie ustawowych kompetencji w zakresie rozstrzygnięcia tej kategorii spraw z zarządcy drogi na radę gminy (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 14/13).

Rada gminy związana jest granicami przedmiotowymi zakresu planu, wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1864/10).

Tym samym zakwestionowane przez Wojewodę zapisy uchwały, stanowiące naruszenie zasad i właściwości sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jako sprzeczne z przepisami obowiązującego prawa podlegały wyeliminowaniu z obrotu prawnego.

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowania przestrzennym. Art. 28 ust. 1 tej ustawy wskazuje, iż naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
Ewa Mes